

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ,

Ἐκδιδόμενον κατὰ Σάββατον.

ΕΤΟΣ Α'. ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 15^{ον}. ||

15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1866.

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ

ΑΝΑΚΑΛΥΨ. ΚΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΜΗΝΩΝ.

Τὸ 1864 δὲν ἦτο παραγωγὸν μεγάλων ἀνακαλύψεων, δὲν ἦτο ἐν τούτοις καὶ στείρον ἐντελῶς· διότι ἔβησε τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης διὰ τῆς τελειοποιήσεως θεωριῶν τινῶν.

ΕΝ Τῇ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ ἔγένοντο γνωστοὶ τρεῖς νέοι τηλεσκοπικοὶ πλανῆται ταχθέντες ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 80, 81 καὶ 82. Ὁ μὲν πρῶτος αὐτῶν ἀνεκαλύφθη τὴν 2 μαΐου εἰς Madras ὑπὸ τοῦ K. Poyson, ὁ δὲ δεύτερος ὑπὸ τοῦ K. Tempel εἰς Μασσαλίαν, καὶ ὁ τρίτος παρετηρήθη τὴν 27 νοεμβρίου ὑπὸ τοῦ K. Luther εἰς Bilk. ὁ ἀριθμὸς οὕτω τῶν ἀστεροειδῶν ἀύξάνει κατ' ἔτος καὶ, μολονότι αἱ ἐπὶ τῶν πλανητῶν ἀνακαλύψεις εἶναι ὀλιγώτερον πυκναὶ ἢ ἄλλοτε, οὐδεὶς ἐν τούτοις δύναται νὰ προῖδῃ ὁποῖός τις εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀστέρων αὐτῶν, οὐδὲ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν πάντες θέλουσι γίνεαι γνωστοί.

Δὲν παρέρχεται ἔτος χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ κομήτην· τινὰ ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος ἡμῶν, καὶ τὸ 1864 λοι-

πὸν δὲν ἐξῆρέθη τοῦ κανόνος. Τὴν 5 ἰουλίου ὁ K. Tempel παρετήρησε τὸν πρῶτον, τὴν δὲ 21 ἰουλίου καὶ τὴν 9 Σεπτεμβρίου ὁ K. Donati ἐν Φλωρεντία ὑπεστήριξε τὴν φήμην αὐτοῦ διὰ τῆς γνωστοποιήσεως ἑτέρων δύο κομητῶν. Δὲν θέλομεν ὀμιλήσει λεπτομερῶς περὶ τῆς ἐμφανίσεως τῶν ἀστέρων αὐτῶν, ἀοράτων σχεδὸν εἰς τὸν γυμνὸν ὀφθαλμὸν, ἀλλὰ θέλομεν εἰπεῖ ὀλίγα πινὰ ἐπὶ τοῦ Ἀερολίθου τῆς Ἰπερηφανίας.

Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν γνωρίζουσιν ἀναμφιβόλως ὅτι φωτεινά τινα μετέωρα κινουῦνται ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ μετ' ἀτάκτου ταχύτητος, καὶ τινα μὲν αὐτῶν ἐξακολουθοῦντα τὴν πορείαν των ἀφανίζονται, χωρὶς ν' ἀφήσωσιν οὐδὲν ἶχνος τῆς διαβάσεώς των, τινὰ δὲ διαρρήγνυμενα διαιροῦνται εἰς πολλὰ μέρη, τῶν ὁποίων τινὰ καταπίπτουσιν ἐπὶ τῆς γῆς· τὴν 14 λοιπὸν μαΐου 1864, τοιοῦτόν τι μετέωρον διέτρεξε τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν, καὶ θραυσθὲν μετὰ φοβεροῦ κρότου ἀφῆκεν ὀπισθεν αὐτοῦ γραμμὴν φωτεινὴν ἐκ πληθύος τεμαχιῶν, τὰ ὁποῖα ἔπεσαν εἰς τὰ περίεξ τῆς μικρᾶς πόλεως Orgueil (Ἰπερηφανία). Ἡ μελέτη τῶν ἀερολίθων τούτων ἀπέδειξεν ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τι ἰδιαιτέρον εἶδος σώματος, τοῦ ὁ-

ποίου τὴν ὑπαρξιν παρετήρησαν τρίς μόνον ἐν τῇ πτώσει τῶν βολίδων. Ὁ ἰδιαιτέρως ἐπισημασθέντων γενοσώματων ὑπάρξεως, ἐν τῇ συνθέσει αὐτῶν, ἀρχετὰ μεγάλης ποσότητος ἀνθρακος. Πρὸς δὲ, ἐάν ᾖται ἀλγίς ὅτι αἱ βολίδες εἶναι κόνιν κόνιν, φλεγομένοι ἐκ τῆς γινομένης προστριβῆς ἐπὶ τῇ ἀντιστάσει τοῦ ἀέρος, ἢ χημικῆ ἐξέτασις αὐτῶν ἀποδεικνύει ὅτι ἐν τῷ ἡμετέρῳ πλανητικῷ συστήματι δεσπόζουσι πανταχοῦ οἱ αὐτοὶ φυσικοὶ νόμοι, καὶ ὅτι τὰ συνιστάμενα τοὺς λοιποὺς ἀστέρας σώματα εἶναι τὰ αὐτὰ, ἅτινα παρατηροῦμεν ἐπὶ τῆς γῆς, αἱ δὲ δυνατόν νὰ ὑπάρχωσι διαφοραὶ προέρχονται ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν ἀναλογιῶν. Ἡ ὁμοιότης αὕτη ἢ ὑπάρχουσα μεταξύ τῶν ἀστέρων τῶν ἀποτελοῦντων τὸ πλανητικὸν ἡμῶν σύστημα, ἀναμνησκει ἡμῖν τὴν ἀξίαν λόγου πραγματείας του Κ. Φλαμμαριὸν ἐπὶ τοῦ κατοικησίου τῶν ἀστέρων. Ἐν τῷ σπουδαιστάτῳ τούτῳ συγγράμματι παραδέχεται τὸ περί πληθῆος κόσμων, χωρὶς νὰ κάμνη ὑποθέσεις ἐπὶ τῆς φύσεως τῶν κατοικούντων αὐτοὺς ὄντων. Πᾶς ἐχέφρων πρέπει νὰ συμμερισθῇ τὴν γνώμην ταύτην, διότι ἄλλως ἀρνεῖται τὴν σοφίαν εἰς τὸ θεῖον, παραδεχόμενος ὅτι οἱ ἀπειροὶ οὗτοι κόσμοι οἱ ἐν τῷ ἀπείρῳ περιφερόμενοι, καὶ τοὺς ὁποίους δυσκολευόμεθα νὰ θεωρήσωμεν, εἶναι ἐχτεταμένα ἐρημία. Δὲν εἶναι πολὺ λογικώτερον καὶ χριστιανικώτερον νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἀφ' ἐκάστου τῶν κόσμων αὐτῶν ἀνέρχονται ἀρμονίαι εὐφημιῶν πρὸς τιμὴν τοῦ Πλάστου; καὶ ὅτι ὅπως ἐπὶ τῆς γῆς ἕκαστος κάρφος χλόης ἔχει τοὺς κατοίκους του οὕτω καὶ ἐφ' ἐκάστου ἀστέρος εὐρίσκονται ὄντα λογικὰ δυνάμενα νὰ ἐννοῶσι καὶ νὰ λατρεύωσι τὸν δημιουργὸν αὐτῶν;

Ἐάν δὲ προσέτι ἀγαμνησθῶμεν

τῶν σπουδαίων ἐρευνῶν ἐπὶ τῆς φυσικῆς συστάσεως τοῦ ἡλίου, τῶν λεγόμενων ἡμῶν, (τῆς σελήνης) ἐξ ὧν μετ' οὐ πολὺ θέλει σαφῶς ἀποδειχθῆ ἢ περιχυλῶνται ἀπὸ ἀτμοσφαίραν καὶ ἐπομένως ὅτι ὁμιλῶνται νὰ ᾖται κατοικήσιμοι τόποι. ἐάν σημειώσωμεν τὰς προσφάτως γενομένας σπουδὰς ἐπὶ τῆς ἀτελείας τῶν αἰσθήσεων ἡμῶν καὶ τῶν ἐντεῦθεν προκυπτόντων προσωπικῶν πλανῶν διεξήλθομεν τὸ περί Ἀστρονομίας. διότι ἡ ἐπιστήμη αὕτη εἰργάσθη μᾶλλον, κατὰ τὸ δωδεκάμηνον τοῦτο διάστημα, εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν θεωριῶν αὐτῶν ἢ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀτελῶν ἀνακαλύψεων κατὰ τὰ ἀνεξερεύνητα μέρη τοῦ ἀπείρου.

(ἀκολουθεῖ).

A. ΒΑΜΠΑΣ.

ΤΙ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΜΙΑ ΣΤΑΓΩΝ ΥΔΑΤΟΣ.

Τί περιέχει μία σταγὼν ὕδατος. — Μικρὸν πρᾶγμα βεβαίως, θέλει ἀπαντήσῃ ὁ ἀπλοῦς ἀναγνώστης. Καὶ ὁμοίως δὲν ἔχει οὕτω διότι μία σταγὼν ὕδατος περιέχει πολλὰ πρᾶγματα, ἅτινα θὰ προσπαθῶμεν ν' ἀριθμήσωμεν ἐνταῦθα.

Κατὰ πρῶτον ὑπάρχουσι τὰ καλούμενα ἐγγυματογενῆ βλεφαρώδη ζώφια, ἅτινα ζῶσιν εἰς τὰ στάσιμα ὕδατα. Ὀνομάζονται δὲ οὕτως ὡς ἐκ τῶν κινητῶν τριχῶν, αἰτίνες, ὁμοίαι πρὸς βλεφαρίδας, ὑπάρχουσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος αὐτῶν. Ταύτας μεταχειρίζονται ὡς κώπας, καὶ κινῶνται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Τὰ μεγαλύτερα τῶν ζωφίων τούτων ἔχουσι μέγεθος ἐνὸς δεκάτου χιλιοστομέτρου ἔχουσι δὲ πολλοὺς στομάχους, ἐν ἧπαρ καὶ συμπλεγμένα ὄργανα. Μεταξὺ τούτων διακρίνονται τὰ λεγόμενα κολοπάδη, ἅτινα ἔχουσι σχῆμα φακίλου. εἶναι δὲ σαρκώδη καὶ ἐδδραγὰ.

Κατόπιν εὐρίσκουσι τὰ λεγόμενα μύ-

ΠΕΡΙ ΜΟΣΧΟΥ.

Ὁ μόσχος, τοῦ ὁποίου πάντες μὲν γνωρίζουσι τὴν ὄσμη, ἀλλ' ὀλίγοι τὴν ἀρχὴν, εἶναι προϊόν τῆς ἐκκρίσεως ζώου τινός, ὅπερ ὑπὸ τῶν φυσιολόγων καλεῖται δορκὰς μοσχοφόρος (moschus moschiferus).

Ἡ δορκὰς αὕτη, θεωρουμένη ὑπὸ τινῶν φυσιολόγων ὡς ἐκ τοῦ γένους τῶν κεμάδων, εἶναι κατὰ τὸ μέγεθος ἴση μὲ μικρὸν λαγυδέα. ἔχει εἰς τὴν ἄνω σιαγόνα δύο μεγάλους λευκοὺς κυνόδοντας, βλέποντας πρὸς τὰ κάτω, καὶ πρὸς τὰ ὀπίσθεν κυρτοὺς, καὶ ὁμοιάζοντας ἐλεφαντόδοντας. ὧτα δὲ ἔχει μακρὰ καὶ πλατέα, ἐνδοθεν τριχωτὰ, χρώματος λευκοφαίου. πόδας δὲ μικροὺς.

Τὸ ζῶον τοῦτο εἶναι ἡμερον, ἀλλὰ συγχρόνως δειλὸν καὶ φοροδέες. εἶναι δὲ ζῴον, ἐλαφρὸν εἰς τὸ τρέξιμον καὶ εἰς τὰς κινήσεις αὐτοῦ, πηδῶν μετὰ μεγάλης εὐκολίας.

Τὸ μαστοφόρον τοῦτο κατοικεῖ τὴν Κίναν, τὴν Μεγάλην Ταρταρίαν καὶ τὴν Σιβηρίαν.

Ἀλλ' ὅ,τι διακρίνει αὐτὸ τῶν ἄλλων ζῴων, εἶναι εἶδος τι μικρᾶς κύστεως, εὐρισκομένης πλησίον τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ ἥτις περιέχει τὴν οὐσίαν τὴν καλουμένην μόσχος.

Ἡ κύστις αὕτη, ἔχουσα διάμετρον 2 ἢ 3 δακτύλων, χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ δέχεται τὸ προϊόν τῆς ἐκκρίσεως, δηλαδὴ τὸ παχὺ ὑγρὸν τοῦ μόσχου.

Ἡ ἐν αὐτῷ γινόμενη ἐκκρίσις ἔχει πολλὴν τὴν ὄσμη μεταξύ τῶν ζῴων τῶν κατοικούντων τὴν Κίναν καὶ τὴν Θιβητίαν. χάνει δὲ τὴν ἀρωματικὴν αὐτῆς δύναμιν εἰς τὰ πρὸς ἄρκτον κοιτοῦντα. Ὁ μᾶλλον ἐν ὑπολήψει παρὰ τοῖς Κινέζοις μόσχος εἶναι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον χύνει τὸ ζῴον ὑπὸ μορφὴν πηκτὴν ἐπὶ τῶν πετρῶν ἢ τῶν στελεχῶν τῶν δένδρων, ἐπὶ τῶν ὁποίων τρίβεται ὅταν ἡ ὕλη αὕτη ἐρεθίζεται καὶ ἀφθονῇ εἰς τὴν κύστιν, ἐν ἣ σχηματίζεται.

Ἡ οὐσία αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐμπόριον κεχωρισμένη ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τῆς ἢ κεκλεισμένη ἐν αὐτῷ.

Ἡ ἀνευ περιεχόμενος πρέπει νὰ ᾖται

νάδες, πολὺ πλέον μικρύτερα τῶν ἀνωτέρω. Ἦνα καλυφθῆ ἐν χιλιοστομέτρῳ ἀνάγκη νὰ τεθῶσι κατὰ σειρὰν διαγίλια ἐκ τῶν ζωφίων τούτων. Ὁμοιάζουσι δὲ πρὸς ὠσειδῆ βάλανον, ἐστῆσμένην εἰς τὴν ἄρκην—καὶ τοῦτο εἶναι τὸ στόμα—καὶ ὠπλισμένην μὲ μαστίγιον ἢ προσοσκίδα, ὄργανον, ἔχον διπλοῦν τὸ ὄνομα καὶ τὸ τέλος, χρησιμεῖον δηλαδὴ εἰς τὸ νὰ λαμβάνη τὸ ζώριον τὴν τροφὴν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ νὰ πλῆττη τὸ ὕδωρ διὰ ταχυτάτης κινήσεως, δι' ἧς βαδίζει, ὡς βαδίζει τὸ ἐλικοκίνητον πλοῖον.

Καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν ζωϊκὴν κλίμακα, φθάνομεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν λεγομένων ὑγρογενῶν. Τὰ τὴν οἰκογένειαν ἀπαρτίζοντα ἄτομα εὐρίσκονται εἰς λεπτοτάτας κλωστάς, κεχωρισμένας εἰς διαφορὰ εἶδη καὶ δεδεμένας ἐκ τῶν δύο ἄρκων. ἀνευ κεφαλῆς καὶ οὐρᾶς, μηδεμίαν ἔχοντα κατ' ἐπιφάνειαν συμμετρίαν εἰς τὰ δύο ἄρκα, καὶ στερούμενα παντὸς προφανοῦς ὄργανου, εἶναι τὰ ἀπλοῦστερα τῶν ὄντων τῆς φύσεως. Τὰ διαίρουσι δὲ οἱ φυσιολόγοι εἰς τρεῖς τάξεις: τὰς βακτηρίας ζώφια ἀλύγιστα ὡς ῥάβδοι· τὰ ὑγρογενῆ, κινούμενα ὡς σκώληκες, καὶ τὰ ἐλικοειδῆ, κινούμενα δίκην ἀποβύστρων (tigrichons).

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι μικρὸν δείγμα τῶν κατοικούντων μίαν σταγόνα ὕδατος ζωφίων. Ἐάν ἤδη ἐπρόκειτο νὰ ἐκτανθῶμεν ἐπὶ μᾶλλον, ἠθέλομεν περιγράψαι καὶ φυτὰ ἐγγυματογενῆ, μικροσκοπικὰ ἐπίσης. Ἀλλὰ τὰ ἤδη σημειωθέντα ἀρκούσι νὰ ὑποδείξωσιν ἡμῖν ὅτι ὑπάρχει ἐν τῇ φύσει ἀπειρος ἀριθμὸς μικρῶν ὄντων, ἐπίσης καταπληκτικὸς ὡς καὶ ὁ τῶν μεγίστων. Ὁταν δὲ τις σκεφθῆ ὅτι ἕκαστον τῶν ὄντων τούτων ἔχει ἴδιον ὄργανισμὸν καὶ μέλη ἐντελῶς προσηρμοσμένα διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, καὶ ὅτι παρουσιάζει ἡμῖν ἀριστούργημα ἀκριβείας καὶ μηχανισμοῦ, πῶς νὰ μὴ κύψῃ ἐνώπιον τῆς σοφίας τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὄντων, καὶ πῶς νὰ μὴ εὐλογῆσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ἐμβατεύσωμεν, ἔστω καὶ ἐπὶ μικρὸν, εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν ἔργων αὐτοῦ; (*)

(*) Τὰ πλεῖστα τῶν ἀνωτέρω ἐξήχθησαν ἐκ μακροῦ ἄρθρου τῆς «Ἀναθεωρήσεως τῶν δύο Κόσμων» (15 νοεμβρίου 1861).

ξηρά, όσμη βαρυτάτης και την γευσιν πικρά.

Ο ήμίρρευστος μόσχος, και κατά τό μάλλον και ήττον σκληρός μετά τον θάνατον τού ζώου, έρχεται ήμιν νενοθευμένος· διότι αναμιγνύουσιν εις αυτόν κόκκους, βητίνην, άρμον, μόλυβδο, σίδηρον.

Οι κάτοικοι τής Ανατολής γνωρίζουσι να διακρίνωσι τας νοθεύσεις ταύτας χωρίς να ανοίξωσι την κύστιν, διότι γνωρίζουσι τό βάρος αυτού όταν δεν ήναι νενοθευμένος. Τόν δοκιμάζουσιν έπειτα διά τής γεύσεως, ή δε τελευταία δοκιμή των είναι να λάβωσι κλωστήν βρεγμένην εις χυμόν σκορόδου και να την περάσωσι δια μέσου τής κύστεως διά βελόνης. Εάν ή όσμη τού σκορόδου χάνηται, ό μόσχος είναι καλός, εάν δε τούναντίον, ήναι νοθευμένος.

Ο μόσχος, οίος εύρίσκεται εις τό έμπορίον είναι εις κόκκους άνωμάλους, χρώματος βαθέος έρυθρωπού, γλυκείς και κολλώδεις εις την άφήν, άναμειγμένους με θρόμβους μαύρους, όλίγον ύλιστερούς, άρκετά όμοιάζοντας με τό αίμα, συχνάκις δε έχοντας ανά μέσον τρίχας και μεμβρανώδη λείψανα.

Η διαιρεσιμότης τού μόσχου είναι άνυπολόγιστος. Άνοιξον φιάλιον περιέχον μόσχον· πληροί παράυτα με την εύωδιαν του όλόκληρον αίθουσαν, όσον εύρειαι και άν ήθελεν αύτη ύποτεθί. Εάν ζητήσης τό βάρος τής εκ τού φιαλίου έξελθούσης ύλης, θέλεις την εύρει άνεπαίσθητον.

Η χρήςις τού μόσχου περιόριζεται εις τας ανάγκας τής ιατρικής, των μυριψών, των σικεροπωλών και ζαχαροπλαστών. Είναι ιατρικόν άκριβώτατον.

Εις την ιατρικήν τό μεταχειρίζονται έν περιπτώσει καθ' ήν άλλα άντισπασμωδικά δεν ώφέλησαν.

Διορίζεται πρό πάντων κατά νοσημάτων όξείων, οία είναι ή άϋπνια, ή παραφροσύνη, οι παρακολουθούντες την περιπνευμονίαν σπασμοί, ό τυφοειδής πυρετός κλπ.

Τόν μεταχειρίζονται δε εις όσιν ένός δεκάτου τού γραμμαρίου μέχρι 4 γραμμαρ.

25—30 εκatóγραμμα έπέτυχον, λέγουσι, να καταπραύνωσι τούς παροξυσμούς τού βήχός, οίτινες ήπειλούν να προκαλέσωσι τόν πνιγμόν.

Τόν έξύμνησαν ως τό καλύτερον μέσον τού να θεραπεύη την πρυματικην τέτανον, αλλά τότε ή όσμη πρέπει να ήναι μεγάλη.

Τέλος, τόν έδωκαν υπό μορφήν διαλυμένην εις την τρίτην περίοδον τής ύμενοκυνάγγης.

(Εκ τού Ημερολογίου « Χρόνος. »)

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Την ακόλουθον εκθεσην τού άμερικανού στρατηγού Μέιξ συνστώμεν εις την μελέτην τού αναγνώστου, ως περιέχουσαν πολλά ώφέλιμα μαθήματα.

Ο στρατηγός Μ. ήτο γενικός κομισάριος τού στρατού· είχε δηλ. την διεύθυνσιν όλων των δια τόν στρατόν άναγκαίων· εκ δε των χειρών του διεήλθον όλα τα χρήματα όσα έδαπανήθησαν διαρκούντος τού γιγαντιαίου εκείνου έμφυλίου πολέμου· τό ποσόν δε των ούτω πως δαπανηθέντων ανέβη εις 432 περίπου εκατομμύρια ταλλήρων!

Εκ τής γενικής αυτού εκθέσεως μανθάνομεν ότι ή Κυβέρνησις είχε εις την διάθεσιν της κατά τόν πόλεμον εκείνον ύπέρ τας 40 χιλιάδας μιλίων σιδηροδρόμων. Εκ τούτων 17,690 μιλια ήσαν άποκλειστικώς στρατιωτικοί και διευθύνοντο ύπ' αυτού και των υπαλλήλων του. Κατά τό τελευταίον έτος τού πολέμου ή Κυβέρνησις είχε εις την έξουσίαν της 6,228 μιλίων τηλεγράφου, καθ' όλον δε τό διάστημα τού πολέμου περί τας 15 χιλιάδας μιλίων, εγκατελείφθησαν, κατεστράφησαν και άνεσκευάσθησαν!

Εις τούς σιδηροδρόμους και τηλεγράφους τούτους δεν πρέπει να συμπεριληφθώσιν οι ανήκοντες εις ιδιωτικάς εταιρίας.

Ως παράδειγμα δραστηριότητος και ταχύτητος ενεργείας άνεφόρομεν την κατασκευήν γεφύρας 625 ποδών μακράς και 75 ποδών ύψους εις 25 ήμέρας· ένώ έτέρω 740 ποδών μακρά και 90 ποδών ύψηλήν κατασκευάσθη εις 4 μόνον ήμέρας!

Κατά τό τελευταίον έτος τού πολέμου μετεχειρίσθησαν 244,402 ίππους και 58,848 ήμίονους· άπαντα δε ταύτα τά ζωά, ένέκα τής παρατεταμένης και βαρ-

βαρίας εργασίας, απέθνησκον μετά τέσσαρς μήνας, ώστε ή Κυβέρνησις έπρεπε να άνανεόνη αυτά τρίς τού ενιαυτού! Ινα δε θρέψη αυτά έχρειάζετο έν εκατομμύριον ταλλήρων τόν μήνα! ποσόν ίσον με όλα τα έξοδα των Ηνωμένων Πολιτειών πρό 50 έτών!

Διαρκούντος τού πολέμου τό ίππικόν τής Κυβερνήσεως έδαπάνησε 23 εκατομμύρια κοιλών άραβοσίτου, 79 εκατομμύρια κοιλών βρώμης, 1,500,000 τόνων χόρτου, και 24 χιλιάδας τόνων άχύρου, μή συμπεριλαμβανομένου εκείνου, τό όποϊον έτρωγον έν τοις άγροίς. Δια την τροφήν ταύτην έδαπανήθησαν 155 εκατομμύρια ταλλήρων!

Κατά τό τελευταίον έτος τού πολέμου έδαπανήθησαν δι' ένδύματα και άποσκευήν στρατιωτών, 105,019,406 ταλλήρων. Εύρίσκοντο δε έτοιμα έν ταις άποθήκαις 400 χιλιάδων γιακετών, 3 εκατομμύρια πανταλονίων, 1,746,034 βελόντζαι, 2—3 εκατομμύρια ύποδημάτων, 1 εκατομμύριον τενεκέδες δια νερόν, και 6 εκατομμύρια μαλλίνων, καλτσών.

Εις τόν στρατόν υπήρχον 10 χιλιάδες σημαίων, 1,400 κλαρνέτων, 4 χιλιάδες σαλπίγγων και 16 χιλιάδες τυμπάνων.

Η ταχύτης μεθ' ής προετοιμάζοντο οι έθελονται και νεοσύλλεκτοι δια τόν πόλεμον δύναται να έννοηθί εκ τούτου, ότι συχνά ήτοιμάσθησαν και άπεστάλθησαν εις τό θέατρον τού πολέμου ύπέρ τας 50 χιλιάδας άνδρών εις όλιγώτερον των 25 ήμερών.

Με τοιαύτην δραστηριότητα εκ μέρους των υπαλλήλων, τοσούτων μιλίων σιδηροδρόμων και τηλεγράφων και τοσαύτα έκπληκτικά μέσα εις την διάθεσιν της, ή Κυβέρνησις των Ηνωμένων Πολιτειών μόλις μετά τέσσαρα έτη έδυνήθη να καταστείλη την επανήστασιν. Πόσον ισχυροί λοιπόν πρέπει να ήσαν οι άνθηνωτικοί και πόσον ισχυρά και πεισματώδης ή πάλη!

(Εκ τού Άστ. τής Ανατολής.)

ΠΟΙΚΙΑ.

ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΑ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ. Οι άνδρες νυμφεύονται κατά μέσον όρον εις ηλικίαν

32 έτών κατά τόν νομόν τού Σηκουάνα, 31 έτών εις τας πόλεις και 30 έτών κατά τούς άγρούς· αι δε γυναίκες εις ηλικίαν 27, 26 και ήμισέως και 26 έτών. Και ταύτα μεν έν γενει. Καθ' όσον δ' αποβλέπει την κοινωνικην θέσιν εξάγεται ότι εις τα μεταξύ νέων και νεανίδων συνεικείσια, ό νυμφεύόμενος είναι κατά μέσον όρον 29 έτών, ή δε νύμφη 25. Εις τα μεταξύ νέων και γηρών συνεικείσια, ό μεν γαμβρός έχει ηλικίαν 36 περίπου έτών, ή δε γήρα 37. Οι άνδρες οι τό δεύτερον έρχόμενοι εις γάμον μετά νεανίδων κατά πρώτον ύπανδρευομένων έχουν ηλικίαν 41 έτών, αύται δε 32 έτών. Τέλος δε εις τα συνεικείσια, τα γινόμενα μεταξύ άνδρών και γυναικων εύρισκόμενων εις γηρείαν, ή μεν ηλικία τού άνδρός είναι 48 έτών, ή δε τής γυναικός 42 έτών.

Almanach du Magasin pittoresque 1866.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ. Εν τῷ νομῷ τού Κάτω-Αίγυρος, κατά τα τελευταία έτη, επί 4,963 νέων, κληρωθέντων να καταταχθώσιν έν τῷ στρατῷ, υπήρχον 2,133 οι μη γνωρίζοντες να αναγινώσκωσιν ή να γράφωσιν. Επί 4,627 συνοικεσιών εύρίσκοντο 4,260 άνδρες και γυναίκες οι μη δυνάμενοι να υπογράψωσι. Πολλοί των νομῶν παρουσιάζουσι τα αυτά παραδείγματα, τινές δε εύρίσκονται και εις μεγαλύτερον βαθμόν άμαθειας. Εν τῷ Μορβιγάνῳ επί 3,663 συνοικεσιών δηλαδή επί 7,326 προσώπων οι μη γνωρίζοντες να υπογράψωσιν ήσαν 5,129. Εν τῷ νομῷ τού Κάτω Ρήνου τούναντίον, επί 4,148 συνοικεσιών, 243 μόνον πρόσωπα δεν έγνώριζον να υπογράψωσιν. Εν τούτοις, ό μέσος όρος τής ζωής είναι σχεδόν ό αυτός εις τας δύο ταύτας έπαρχίας· διότι 33 έτη και 7 μήνες είναι έν τῷ Κάτω Ρήνῳ, 32 έτη και 2 μήνες έν τῷ Μορβιγάνῳ. Εν δε τῷ νομῷ τής Υόννης, ένα των μάλλον προωτισμένων νομῶν, ό μέσος όρος τής ζωής είναι 38 έτη και 2 μήνες, εξ ου αποδεικνύεται ότι ή εκπαίδευσις δεν επιφέρει ταχύτερα τόν θάνατον.

Varegeu, Φιλολογικός ενιαυτός. 1865.

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ

ΤΟΥ

ΑΙΜΟΣΤΑΓΟΥΣ ΒΡΑΧΟΥ.

(Συνέχεια.)

Εἶτα ὤθησεν αὐτὴν πρὸς τὸν θάλαμον τῆς ἀδελφῆς του λέγων αὐτῇ:

— Στεφανία, σοὶ ὁδηγῶ τὴν δεσποινίδα Ἰωάνναν τὴν ὁποίαν ἀπῆντησα.

Ἡ Στεφανία ὑπεδέχθη τὴν νεάνίδα μετὰ τῆς συνήθους φιλοφροσύνης ἀλλὰ παρετήρησε τὴν ζωηρότητα τοῦ χρώματός της, καὶ τὴν ἐν γένει ταραχὴν τῆς Ἰωάννας, τὴν ὁποίαν εἰς μάτην προσεπάθει νὰ υποκρύψῃ.

Προσέβλεψε κατόπιν τὸν ἀδελφὸν της, καὶ δὲν ἤργισε νὰ βεβαιωθῇ ὅτι ὑπῆρχε σχέσις τις μετὰ αὐτοῦ καὶ τῆς Ἰωάννας ἀφοῦ ἡ ἐφεσπερὶς ἐτελείωσεν, καὶ ἀνεχώρησε ἡ Ἰωάννα, ἡ Στεφανία προσεκάλεσε τὸν Γάστων πλησίον της.

— Ἀδελφέ μου, τῷ εἶπε, σὺ κρύπτεις μυστικόν τι ἀπ' ἐμέ, σὺ ὅστις δισχυρίζεσαι ὅτι ἡ καρδία σου ὀλόκληρος ἦτο γνωστὴ εἰς ἐμέ, εἰς ἐμέ ἥτις ἤθελα νὰ ἀνταμείψω τὴν ἐμπιστοσύνην σου ταύτην διὰ τῆς ἰδικῆς μου, καὶ ἀπεφάσισα μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας νὰ ἀνοίξω πρὸς σὲ τὴν καρδίαν μου, καὶ νὰ σὲ καταστήσω φύλακα ὅλων τῶν βασάνων, αἵτινες κατατρέχουσι αὐτὴν. Γάστων! δὲν εἶμαι λοιπὸν πλέον ἡ ἀδελφὴ σου, ἡ φίλη σου;

— Ἀλλ' ἀγαπητῆ μου Στεφανία, δὲν σ' ἐννοῶ, δὲν ἐννοῶ ἄλλο ἐκτὸς τοῦ ὅτι μὲ λυπεῖς θανάτιμος· τί λοιπὸν ἐπρῆξα, ὥστε νὰ κατασταθῶ ἄξιος τοιαύτης μομφῆς;

— Γάστων, ἐπειδὴ δὲν θέλεις νὰ τὸ ὁμολογήσῃς σὺ, θέλω σὲ τῷ εἶπει ἐγὼ ἐρᾶσαι τῆς Ἰωάννας.

Ὁ δὲ Γάστων ὅστις δὲν ἤξευρε νὰ ψεύδῃται, ἐρυθρίασεν ὡς παιδίον καὶ εἶπεν ἀφελῶς:

— Εἶν' ἀληθές, ἀδελφὴ μου!

— Θέλω σὲ λυπήσει περισσότερο, τέκνον μου, λέγουσά σε ὅτι πρέπει νὰ λησμονήσῃς τὴν Ἰωάνναν, νὰ λησμονήσῃς τὸν γεννώμενον αὐτὸν ἔρωτα.

— Ἀδύνατον, ἀδελφὴ μου, δὲν θὰ δυνήθω οὐδέποτε!...

— Ἀδελφέ μου, σὺ εἶσαι ἡδὴ ἀνὴρ ὀφείλεις νὰ σκέπτεσαι, νὰ ἔχῃς θάρρος· διότι χάσμα μέγα σὰς χωρίζει.

— Ὅποσον εἶναι ἀραγε τὸ ἐμπόδιον αὐτό, Στεφανία;

— Δὲν δύναμαι νὰ σὲ τὸ εἶπω διότι ἐμποδίζομαι ὑπὸ ὄρκου· ἀλλὰ τοῦτο σὲ ἀρκεῖ, Γάστων.

Ὁ Γάστων ἐσκέφθη μικρὸν καὶ εἶπε κατ' ἰδίαν,

« Μαντεύω τὸ μυστήριον, ὁ μυλωθρὸς Λεφέβρ εἶναι πλουσιώτατος, ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτε, ἰδοὺ τὸ ἐμπόδιον. Πραγματικῶς οὗτος δὲν θέλει συγκατατεθῆ πιθανῶς νὰ νυμφευθῇ τὴν κόρην του πτωχὸς νέος ὡς ἐγὼ· ἡ ἀδελφὴ μου εἶναι τόσον ὑπερήφανος! ἀλλ' ἐντούτοις ἐάν ποτε ἠδυνάμην νὰ κερδίσω ὀλίγα χρήματα ἤθελα τὸν διχόδοχον εἰς τὸν μύλον νυμφεύομενος τὴν θυγατέρα του.

— Ἀδελφὴ μου, ἀποκρίσου με λοιπὸν, σὲ παρακαλῶ, εἶπέ μου ποία εἶναι ἡ οἰκογένειά μας; διότι μέχρι τοῦδε μὲ ἀφήκες εἰς τὴν βαθυτέραν ἀγνοίαν.

— Τί νὰ σὲ εἰπῶ, τέκνον μου, οἱ γονεῖς μας ἀπέθανον πρὸ πολλοῦ, καὶ δὲν ἔχεις ἄλλους συγγενεῖς ἐκτὸς τῆς ἀδελφῆς σου Στεφανίας.

— Ἀλλὰ τὸ ὄνομά των, ἡ πατρίς των, τέλος κάτι τι ὥστε νὰ μὴ εὐρίσκωμαι εἰς τοιαύτην ἀγνοίαν.

— Τὸ ὄνομά μας; Ρίτνερ, πατρίς μας; ἡ Γερμανία· ἰδοὺ ὅτι γνωρίζω, ἀδελφὴ μου· ἀλλὰ σὲ ἱκετεύω λησμονήσῃς τὴν Ἰωάνναν διότι θέλεις προξενήσῃς τὸν θάνατον τῆς δυστυχοῦς ἀδελφῆς σου ἔτι τινα ἐνωρίτερα.

Εἰποῦσα ταῦτα ἔδωκε τὸν ἐσπερινὸν ἀσπασμὸν τῷ ἀδελφῷ της, καὶ ἕκαστος ἐπορεύθη εἰς τὸ δωμάτιόν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Τὴν ἐπαύριον τὸ ἑσπέρας ἡ Ἰωάννα δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ μέρος τῆς συνεντεύξεως· διότι ὁ πατὴρ της ὠδήγησεν αὐτὴν νὰ δειπνήσωσιν εἰς τινὰ οἰκίαν τοῦ Μαιλλέ, ὅπου καὶ ἐσκόπευε νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ. Ἰπέφερον, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐπακούσῃ εἰς τὸν πατέρα της.

Πολλαὶ ἡμέραι παρήλθον καὶ ἡ Ἰωάννα δὲν ἀνέβη τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ φρούριον· ὁ δὲ Γάστων δὲν ἤξευρε τί νὰ ὑποθέσῃ, ἀπηλπίζετο, ἐφοβεῖτο μήπως ἡ ἀδελφὴ του εἰδοποίησεν τὸν μυλωθρὸν· ὅποσον δὲ φοβερόν ἠσθάνθη κτύπον ἐν τῇ καρδίᾳ, ὅτε ἔλαβε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν τῆς Ἰωάννας.

« Λησμονήσῃς με, Γάστων, ἐάν δύνασαι· ἐγὼ δὲ φοβοῦμαι ὅτι δὲν δύναμαι νὰ σὲ λησμονήσω, ὅπως ἐπιθυμῶ. Μὲ δίδουσι σύζυγον ἀνδρα τὸν ὁποῖον δὲν θέλω ἀγαπήσῃ ποτὲ ἐπειδὴ ἀγαπῶ σὲ, καὶ δύναμαι νὰ τὸ ὁμολογήσω ἀκόμη σήμερον χωρὶς ν' ἀμαρτήσω. Ἐάν ἐγνωρίζεις πόσον ὑπέφερα ἀφ' οὗ χρόνου σὲ εἶδον! Ὁ πατὴρ μου, μέχρι τότε τόσον καλὸς δι' ἐμέ, ἐδείχθη ἐκτοτε τραχὺς καὶ ἀδυσώπητος! αἱ παρακλήσεις μου τὰ δάκρυά μου τίποτε δὲν συνεκίνησε μὴδ' ἔκαμψεν αὐτόν· διότι μὲ θυσιάζει εἰς τὴν ὑπερηφάνειαν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὁ μέλλον νὰ μὲ νυμφευθῇ εἶναι ὁ δικαστὴς τοῦ Μαιλλέ· ἀνθρώπος εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἔπρεπε ν' ἀποβλέψῃ ἀπλοῦς μυλωθρὸς, ὡς ὁ πατὴρ μου, διότι εἶναι ἀνωτέρας πολὺ θέσεως τῆς ἰδικῆς μου. Ὅποια δυστυχία νὰ ῥίψῃ τὸ βλέμμα του ἐπ' ἐμοῦ! Λυπήσου με, Γάστων, καὶ ἐνθυμοῦ ἐνίοτε τὴν δυστυχῆ Ἰωάνναν, συμπεριπατοῦσαν μετὰ σοῦ εἰς τὴν στοάν τοῦ φρουρίου· ἐγὼ δὲ ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλω ὑποφέρει τὸ μυσᾶρον αὐτὸ συνοικέσιον! Ὑγίαινε! Γάστων! Ὑγίαινε! μὴ ζητήσῃς νὰ μὲ ἰδῆς, ἐάν θέλῃς νὰ μὴ ἀφανισθῶμεν καὶ οἱ δύο ».

Ὁ Γάστων ἔτρεξεν ὡς τρελλὸς τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ τὰς ἀκολούθους ἐλπίζων νὰ συναντήσῃ τὴν Ἰωάνναν ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη. Ἐπὶ τέλους ἡ ὀλεθρία τῶν γάμων ἡμέρα ἐφθασεν. Ὁ μυλωθρὸς ἐτίμησε τοὺς ἐνοικιαστάς του προσκαλέσας αὐτοὺς εἰς τὴν τελετὴν τῶν γάμων, ἀλλ' οὗτοι ἀπεποιθήσαν ἐκ διαφορῶν ὁρμώμενοι αἰτιῶν. Ἡ μὲν Στεφανία, συνέπασχεν ἐπὶ ταῖς λύπαις τοῦ ἀδελφοῦ της, ἔβλεπεν ὁμῶς μετ' εὐχαριστίας τὸ συνοικέσιον τοῦτο, σκεπτομένη ὅτι δι' αὐτοῦ ἀνεγείρετο φραγμὸς ἀνυπερέβλητος μετὰ τῶν ἐραστῶν. Ἡπατάτο ἡ δυστυχὴς περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἔρωτος τούτου!

Μετὰ τὸν γάμον παρετέθη πλουσίᾳ

τράπεζα ἀλλὰ τὸ συμπόσιον ἦτο σκυθρωπὸν ἂν καὶ ὁ μυλωθρὸς ἦτο φαιδρὸς καὶ ὁ σύζυγος εἶχε τὸ ἦθος χάριεν καὶ ἐρωτικόν· διότι ἡ Ἰωάννα ἐκάθητο τεθλημένη καὶ μὲ δακρυσμένους ὀφθαλμούς.

Μετὰ τὸ δεῖπνον ἡ Ἰωάννα ἔλαβε τὸν Κ. Λεπλάνκ εἰς τὸ παρκαίμενον δωμάτιον καὶ ἐκεῖ γονυπετήσασα τῷ εἶπε κλαίουσα.

— Ἄχ! κύριε Λεπλάνκ, σὰς παρακαλῶ, πείσατε τὸ πατέρα μου νὰ μείνω εἰς τὸν μύλον, διότι θέλω ἀποθάνει ἐν ἀναγκασθῶ νὰ ζήσω μόνη μετὰ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἀποστρέφομαι.

— Ἐγέρθητι, τέκνον μου, εἶπεν ὁ ἐφημέριος, πῶς! εἶναι δυνατόν ὁ πατὴρ σου νὰ σὲ ὑπανδρεύσῃ χωρὶς τὴν θέλησίν σου; Λοιπὸν μὲ ἠπάτησε! Ἄ! ἐάν ἤμην ἐδῶ, δὲν ἤθελε γίνεαι ὁ γάμος αὐτός.

— Καὶ ἐγὼ, κύριε Λεπλάνκ ἤθελα νὰ σὰς περιμένω ἀλλὰ δὲν τὸ παρεδέχθησαν. Προτάξτετε ὡς αἰτίαν τὰς συχνὰς ἀπουσίας τοῦ Κ. Μαρβίλλ, καθ' ἃς θὰ μένω ὀλομόνχη. Διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! κύριε Λεπλάνκ, κατωρθώσατε τοῦτο ἢ δ' ἄλλως ὑπάγω νὰ συναντήσω τὴν νυμφικὴν ἀνθοδέσμη μου.

Λέγουσα δὲ ταῦτα ἔρριψε τὴν ἀνθοδέσμη τῆς εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἔκυπτεν ἤδη ὑπὲρ τὸ χεῖλος τοῦ παραθύρου μὲ ὀφθαλμούς ἐκσφραζόντας ἀποπλάνησιν τοῦ νοῦς, ὅπερ ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἐφημέριον.

— Ἠσύχασε, κόρη μου, τῇ εἶπεν ὁπάγω νὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν πατέρα σου, καὶ ἐλπίζω ὅτι τὰ πάντα θέλουσι γίνεαι κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἔλθε, ἃς ὑπάγωμεν.

Ἐνῶ πάντες οἱ προσκεκλημένοι ἐγόρευον μανιωδῶς, ὁ ἐφημέριος ἔλαβε τὸν μυλωθρὸν κατὰ μέρος καὶ ἐπέπληξεν αὐτὸν σφοδρῶς ὅτι ἐθυσίασε τὴν κόρην του.

— Πᾶ! πᾶ! εἶναι παιδί ἀκόμη· θὰ διορθωθῇ καθὼς ὄλοι, ὑπέλαβεν ὁ Λεφέβρ βαναύσως· ὄλοι αἱ νεάνιδες τὰ ἴδια κάμνουσι.

— Καὶ ἐν ἡ κόρην σου προσεβλήθη τόσον κατάκαρδα ἀπὸ τὸν γάμον αὐτόν, ὥστε πρόκειται τῶρα περὶ ζωῆς ἢ θανάτου.

— Δὲν σὰς ἐννοῶ, δὲν σὰς ἐννοῶ, κύριε Λεπλάνκ, εἶπεν ὁ μυλωθρὸς ἀρχίνας· νὰ φοβῆται.

— Σὲ λέγω λοιπὸν καθρώτατα, χωρὶς νὰ δικαιῶ τὴν αἵτησιν τῆς θυγατρὸς σου, ὅτι ἐὰν δὲν τῆς παρχωρήσῃς ὅ,τι ζητεῖ, τρέχεις μέγαν κίνδυνον· ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου θέλει τελειώσῃ διὰ κηδείας.

— Περὶ τίνος λοιπὸν πρόκειται, Θεέ μου! προσέθηκεν ὁ Λεπλάνκ με ὀφθαλμοῦς ἀποπεπλανημένους.

— Περὶ τῆς θυγατρὸς σου Ἰωάννης ἦτις θέλει νὰ ἀποκτονηθῇ.

— Ἡ Ἰωάννα! ἡ Ἰωάννα! ἡ κόρη μου νὰ ἀποθάνῃ! ὦ! ὄχι, ὄχι! ποτέ! δὲν ἐπίστευα ὅτι ὀμιλεῖ τόσον σπουδαίως τὸ δυστυχὲς παιδί. Τὸ εἶδα νὰ κλαίῃ ἀλλὰ καὶ ἡ μήτηρ του τὰ αὐτὰ ἔκλυε. Ναι, ἐντούτοις θὰ ὀμιλήσω εἰς τὸν Κ. Μαρβίλλ καὶ θὰ κρατήσω τὸ ἀνδρόγυνον εἰς τὸ σπίτι μου· Θεέ μου! ἐγὼ νὰ δυστυχίσω τὴν κόρην μου, τὸ μόνον μου παιδί. . . . Πηγαίνετε νὰ τὴν καθυτηχάσετε κύριε Λεπλάνκ, ἐνῶ ἐγὼ θὰ ὀμιλήσω τοῦ Μαρβίλλ περὶ τούτου.

Ἡ Ἰωάννα ἀφοῦ ἔτυχεν ὅ,τι ἐζήτησε ἠσύχασε καὶ περιέμενε ἀνυπομόνως τὴν ἀναχώρησιν τοῦ συζύγου τῆς.

Εὔρε μέσον νὰ διατηρῇ ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ Γάστωνα καὶ ἐπραττε τοῦτο, ὡς ἔλεγε, διὰ νὰ ἐμποδίτῃ αὐτὸν νὰ ἀποθάνῃ.

Ὁ Γάστων ἐζήτησε πάντοτε εἰς τὰς ἐπιστολάς του στιγμῶν τινῶν συνέντευξιν ἵνα, βλέπων καὶ ὀμιλῶν αὐτῇ, ὑπορέρῃ γενναιότερα τὴν δυστυχίαν του. Ἐλάβε δὲ μίαν ἡμέραν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην:

« Ἀῦριον τὴν πρωΐαν ἀνχωρεῖ ὁ Κ. Μαρβίλλ διὰ τινὰς ἡμέρας. . . . δύναμαι ἐπὶ τέλους νὰ ἀναπνεύσω ὀλίγον· ὥστε τὸ μεσονύκτιον περιμένετε με εἰς τὸν περιστεριῶνα, ὅπου θέλω ἔλθαι νὰ σὲς ἰδῶ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς πεποιθὺς εἰς τὴν τιμιότητά σας. Ἀῦριον λοιπὸν, Γάστων! »

Πόσον ἡ ἡμέρα ἦτο μακρὰ διὰ τὸν Γάστωνα· περιεπλανήθη εἰς τὰς πεδιάδας σκεπτόμενος τὰ παράδοξα συμβεβηκότα τῶν ὀλίγων τελευταίων ἡμερῶν.

Ἐπὶ τέλους ἐσήμανε μεσονύκτιον εἰς τὸ ὀρολόγιον τῆς κώμης τοῦ Μαιλλέ καὶ ὁ Γάστων ἐπορεύθη ἀμέσως εἰς τὸ προσδιορισθὲν μέρος. Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ Ἰωάννα ἐξῆλθεν ἀφορητὴ τοῦ δωματίου τῆς. Ὅποια χαρὰ ἠσθάνοντο ἀμφοτέροι μετὰ τοιοῦτον λυπηρὸν ἀποχωρισμὸν γὰ ἐπα-

νίδωσιν ἀλλήλους! Πρέπει νὰ ἀγαπήσῃ τις ἵνα δυναθῇ νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἡδονὴν αὐτῶν.

Εἶχον τόσα πράγματα νὰ εἰπῶσιν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον· αἱ καρδίαι τῶν εἶχον ἀνάγκην νὰ ὑποστηριχθῶσιν ἀμοιβαίως! Ἡ δυστυχὴς Ἰωάννα ἦτο τόσον τεταραγμένη, ὥστε ἀνεχώρησε ταχέως· ἐφοβεῖτο μὴ τὸ καθήκον ὑποχωρήσῃ διότι ἡ ἀγῶν εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ ὁ ἔρωσ τὸσον μαγευτικός· ὑπεσχέθη αὐτῇ νὰ ἐπανέλθῃ τὴν ἐπαύριον, ἀλλ' εἰσελθοῦσα εἰς τὸν συζυγικὸν θάλαμον τῆς, μόνη, ἐφοβεῖτο ἐαυτὴν καὶ ἔγραψεν εἰς τὸν Γάστωνα ὅτι δὲν θέλει ἐπανέλθαι πλέον· ἔπειτα φοβουμένη μήπως πράξῃ τι οὗτος ἀπονενοημένον, εἶπε καθ' ἑαυτήν:

— Ὅχι· εἶναι καλλίτερα νὰ τοῦ τῶ εἰπῶ ἐγὼ ἡ ἰδίᾳ· θέλω τὸν καθησυχάσει, καὶ θέλω παρακαλέσει τὸν πατέρα μου νὰ ἀνχωρήσωμεν ἀπ' ἐδῶ, νὰ ὑπάγωμεν νὰ ταξιδεύσωμεν, διότι τὸ αἰσθάνομαι, τὸν ἀγαπῶ πολὺ, θὰ γίνω ἐνοχος!

Τὴν ἐπαύριον αἱ αὐταὶ προφυλάξεις ἐλήφθησαν παρ' ἀμφοτέρων καὶ εὐρέθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν εἰς τὸν περιστεριῶνα. Ὅλαι αἱ σκέψεις, ὅλαι αἱ ἀποφάσεις ἠρανίσθησαν, καὶ αὐτὸ τὸ καθήκον ἐλησμονήθη ἐνώπιον τοῦ ἔρωτος! Ὅταν δὲ ἀπᾶξ ὁ ποῦς ὀλισθήσῃ ἐπὶ τῆς κατωφερσίας ταύτης, τῆς τόσον ἰδέας τόσον ὀλισθηρᾶς, δὲν δύναται πλέον νὰ ὀπισθοποδῆσῃ. Ἐκφρονες ἐκ τῆς εὐτυχίας καὶ τοῦ ἔρωτος ὑπεσχέθησαν ἀλλήλοις νὰ εὐρίσκωνται ἐκεῖ πάσας τὰς νύκτας, ἐφ' ὅσον χρόνον ἤθελεν ἀπουσιάσει ὁ Κ. Μαρβίλλ. Εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς αἱ ὑπαθέσεις του ἐνάγκασαν αὐτὸν νὰ παρατείνῃ τὴν ἐλευσίαν του· ἡ δὲ Ἰωάννα ἦτο χαρωπὴ, εὐτυχὴς, καὶ ὁ πατὴρ τῆς ἔλεγε τῷ ἐρημαρῖφ Λεπλάνκ τρίβων τὰς χεῖρας του·

(Ἀκολουθεῖ).

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ φυλλαδίῳ αἰνίγματος· Πούρ—αῦς.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἡ ἀρχὴ τῶν βασιλείων εἶμ' ἐγὼ καὶ τῶν βασιλῶν, εἰς τὸ μίσην τῆς ἀδύσσευ καὶ εἰς τὰ ὄψα τῶν βουτῶν. Ἐγὼ ἀρχῶ· πλὴν ἐπί τῶν κρηνομένων εἶμ' ἄγχορ· καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς βδέλλας νὰ χωρῶσθαι μερῶν. Ἄν δὲ εἰς ἀπροσέξιας πλησιάζω εἰς τὸ οὐς ὡς ἐκ θαύματος δὲ τότε παρῶσθαι γίνομαι βούρ.